

Սարդարաց բնակութենքն կ'անցնինք վաս-
ճառանոցին մէջ կառացուած մեծ մզկիթը
տեսնելու, որուն մուաքը շղթայով մը փա-
կուած է, և դիմացը բազմաթիւ զուրանի,
համորիչներու և իրենց կրօնիցը պատկանող
նիւթոց վաճառականք։ Փանի մը բանի գինը
կը հարցընենք, բայց ժխտական կերպով գը-
լուխնին կը լարեն։ չեն ուզեր որ քրիստո-

նէի ձեռք իյնալով անարգուին։ Հովանա-
սոտուեր ներքին գեղեցիկ գասիթ մը ունի այս
մզկիթը, ուր շրու անկիւնը անկուած նոյնաթիւ
նոյնուն ժառեր բաւական են ի ծածկել ի-
րենց թանձը շուքով այդ ընդարձակ գասի-
թը, որուն շրջաբոլորը տղայոց դպրոցներ
շնուռած են։

(Շարայարելի)

ՊԱՄՓԻՒԼԵԱՆ ՕՐԻՆԱԿ

ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՅ

արգմանամշաց նամար կը կարդամք՝ թէ երր
Աստուածաշոմ գոց թարգմանութեամ համար՝
սրբոյ Մահակայ և Մեսրովայ՝ իմեմց վարդա-
պետաց յամթարարականա առ Աստոիլու հայ-
րապետ կը նասեէմ ի Կոստամետուպոլիս, ար-
քութիւն հրամանաւ կը բացուէմ իրենց առջրը
կայսերական գամճառասաթ դրմերը, ուր կը պա-
նուէմ նասերեայ կենարացւոց ձեռքով հոռ փո-
խադրուած Պամիկիւլամ ըմտիրեացոյ յումակամ
գրչագիրը սուլը Գորց, որոց վրայէմ կատարու-
ցաւ ոյն թարգմանամշաց ձեռքով հայկակամ, ամեմ-
ման թարգմանութիւմ։

Հետևեայ հիտաքմթամակամ հասուածմ՝ գրեր է
Կոմիքիր հայերէմազէտ, և հրատարակեր բա-
մափրակամ համեղիս մէջ (Journal of Philo-
logy, Հաստ. ԴԳ), յորմէ թարգմանարար կը բա-
ղներ հետևեալ տեղեկութիւնները, թէպէտ տեղ
տեղ ոչ այնչափ միջը։

Թիրտանական մուսէռնին մէջ Հայկական
գրչագիր մը կայ՝ առաքելական Գործոց և
Թղթոց, Ճճ. 19, 1730 թուանինով, որ այլ
և այլ տեսակիտով՝ մոտադրութեամ արժանաւ
ուր կարեւորութիւն ունի։

Եւ նախ՝ գրաւթեան ժամանակաւը, որով-
հեակ գրչագրուած է ի Թորոս դպրէ, ինչպէս
կը տեսնուի ի վերջ Յայտնութեան գրոց գը-
րուած յիշատակարանին մէջ, Հաւանականա-
րար մի և նոյն համանուն անձն է Էլմիրանի
մատենադարանին 149 թիւ Աստուածաշնիք
գրչագրողը, և այս դէպքին եթէ սույգ է են-

թադրութիւնն, Բիրիտանական մուսէռնին գոր-
շագիը՝ գրեթէ Քրիստոսի 1270 թուականին
զրուած կ'ըլլայ: Երեքտասաններորդ գարու
մէջ գրուած աւետարանք բազմաթիւ են. սա-
կայն Պրակե, Առաքելական Թուղթք և
Յայտնութեան գիրը պարունակողներն սա-
կաւաթիւք. պարիսեան ազգային մատենա-
դարանին մէջ կը պահուի օրինակ մը ներսիսի
Լամբրունեցւոյ ձեռքով ի նմին դարս գրուածի՞,
զուգահեական մինակներով ի կրկին լեզու,
ի կայ և ի յոյն: Մի և նոյն թորոս կ'երե-
նայ Մրցն Ղապարո մատենադարանին եր-
կու գրչագիր աւետարանաց ընդօրինակողը,
որոնք 1262 և 1274 թուականները կը կրեն.

Բիրիտանական մուսէռնի գրչագրին մէջ
նոր կատարանի գրոց զասաւորութիւնն ալ՝
մասնաւորութիւն ունի, և յայտնապէս կ'ե-
րեւանց թէ զրբը մէջ պէտք էին ամփոփուած
ըլլալ նաև շրու աւետարանք. բայց ասոնք
առաջիններէն զատ և իրու որիշ մասն կազ-
մելով: Խոկ մեր առջեւ եղած գրչագրին մէջ
նոր կատարանաց միւս գրեբըն հետեւալ
կերպով կը դասաւորուին: Ա. Յայտնութիւն. —
Բ. Հանդիստ Յովիկաննու. — Գ. Կրկին թուղ-
թեր Պալոսոսի առ Թեսաղոնիկեցիս. — Դ. Առ
Երբացեցիս. — Ե. Առ Տիմոթէոսն Փիլիպոն. —
Զ. Գործք առաքելոց. — Լ. Կաթուղիկէ թուղ-
թեր: — Յառաջ քան զԳործք առաքելոց
գրուած է նատարկութիւն Պատրոսի խորագրով
գրուած մը պապ առաքելոց ցուցակ մը՝ Հան-
դերէ համառու տեղեկութեամբ ամեն մէ-
կուն վարուց և մահուան:

Երբայի տղիքը՝ որ տպագրուած է ամեն
հայ աստուածաշնունչ գրոց մէջ, ի գրչագրի
14

բրիտանական մուսէօնի՞ կից է թղթոյն առ
Փիլիպմն. ե. նոյն տեղը դրուած է նաև Վե-
նետիկոյ սրբայն Ղազարու մատինագարանին
1220ին? գրուած ամբողջ աստուածաշոնչ գրոց
գրչագրին մէջ, ինչպէս նաև Լորու Մուշի սեպ-
հականութիւնն եղող գրչագրին մէջ:

Ապա աղդարար ծանօթութիւն մը՝ հետեւ և ալ խօսքերով (կարմրագիր)։ «Գլխաւոր եմ, և աստուածեղէն կրանիցն վարդապետ եթէ ումեք զիս յանաւթ տայցես, ազնիւ աւրինակ փոխանակ ընդ իմ առնուցուս։ զի հատուցանաւողքն չար հն»։ Որուն կը հետեւ պատասխանին՝ նոյնակու կարմրատառ։ և Գանձ ունիմ զքեզ հոգեսոր բարութեանց, և ամենայն մարդկանց ցանկալի յարինուածովք և պէսակն զարդուք զարգարեամ։ Այս ասեմ ճշմարտութեամբ, ոչ տաց զքեզ ումեք վայրապար յանաւթ։ և ոչ զարձեալ նախանձեցաց ընդ աւզուս ուրուք. այս յորժամ տաց զքեզ յանաւթ միտելեան իմց, ազնիւ օրինակ քո փոխանակ առաց»։ Այս երկու պատուակն թելդդութիւն՝ անհանապէս անհարկել կու տան յունական ընտիր օրինակի մը գյուտթիւն, յօրմէ Պամիկելեայ վը-կայի ճեռքով օրինակ մը արտադրեցաւ, ինչպէս կը նկատուի վերոյիշեալ ազնուական անդդիացցոյն սեպհական և վենետոկյ Մինիթարեանց մատենադարանի ՀՀ20ին? գրոց գրուած սուրբ Գրոց օրինակներուն մէջ։ «Ընդաւրինակեցաւ գիրս այս ըստ կեսարացոց օրինակաց, որ կան յարկեղս գրոց Սրբոց Պամիկելեայ խրովք ճեռաւու գրեալ»։

Ἵη τυπωντική γρήγορη σημαντική θέση, που περιλαμβάνει, ωστόσο, μερικές από τις πιο σημαντικές διαδικασίες της γραμματικής, όπως η παραγράφη και η παραγραφή. Η παραγράφη είναι η σύνθετη μορφή της γραμματικής, που περιλαμβάνει την παραγράφη και την παραγραφή. Η παραγράφη είναι η σύνθετη μορφή της γραμματικής, που περιλαμβάνει την παραγράφη και την παραγραφή.

Սկրիպտներ անդրագարձնել կու տայ թէ
այս թելագորութեան հատուածով կարելի է
Փիէլզի Հետ հետացընել, թէ Կեսարիոյ ընտիր
մատենալարանն զեցերորդ դարու մէջ գեռ
և կանգուն իւ բարգուած դիրքի մէջ էր, և
Քրիստոն 638 թուականին կործանեցաւ,
երբ Սարակինով այդ քաղաքին տիրապե-
տեղին :

Հ գրչագիրը ժամանակաւ աւելի նորագոյն
ձեռագրաց հասմեռու հորոց ապահոված պատ

ածուած հին մագաղաթից հաւաքում մ'է.
ընազիրն յԱթոս լերին, և հաւաքողն Մա-
կարիս ոմն յոյն կրօնառոր յամի 1218. Բա-
նասիրաց յամոնի է թէ այ նպատական գործ-
ածուած հին մագաղաթիքայ թերթք բաղ-
մաթիք են ի մատենադարանն այլևայլ զըլ-
խառոր քաղաքաց. ինչպէս ի Պարիս, Լոն-
դոն, Փետրուրք, Սովուա, Աթոս, Վենե-
տիկ, Տուրին, և այլն:

Ըսինք թէ բրիտանական մուսէնին մէջ
պահուած Նոր կտակարանի դրչագրին զրոց
դասաւորութիւնը տարբերութիւն ունի, և թէ
այս նախնական համարուած դասաւորութիւ-
նը կը նկատոփ նաև ի հայկական թարգմա-
նութեան Բրոյրյ Ղագործուած մատենադարա-
նին 1220թն? գրուած զրչագիր ամրոց ա-
ստուածաշոնչ զիրքը, զոր արդէն իշխցինք,
այսպիսի կարգաւորութեան նշան կը ցուցը-
նէ, հետևեալ կարգն ունենալով. նախ չոր-
սեածարանք, ապա առաքելական պրակք.
յետոյ կաթուղիկէ թուղթք, յետոյ Յայտ-
եռքին, որմէ առաջ զրուած է Եւթաղի ա-
զերսը. և հետևաբար պաղոսին թողթք,
որոց ի վերի այն ծանօթութիւններն կամ
թե երթիրի ներք զորս ակնարկեցնէք. և
նաւարկութիւն Պաւունի է Հասվմ. և ամենէն
մերը թուղթ կորոնթացոց առ Պաւուն, և
պատասխանին յառաքելոյն, որ է երրորդն
առ Կրնթացիս.

Կը տարբերի ի բրիտանական մուսէոնի
զսնուածէն անով՝ որ Յայնութեան գլուք
կը յառաջանասէ քան զպաւզուեան թուղթու։
Այսր ալ պատճառը՝ այդ ժամանութեան
ստվրական և ընդհանրապէս դորժածական
բրան է։

Ուրիշ լեզուով եղած հին գրչագրաց մէջ՝
ալ տարրեր կարդ և գտասաւորութիւն կը գտա-
նենք: Օքինակ իմն, ի սինայցեանն. ուր պատ-
զուեան թուղթք յառավագան են քան գորո-
ծա: Ա սորա քան զթուղթան առ Հերքայե-
ցիս և զթօնասոնիկեցիս երկուսին: Ապաե-
լական պրակաց և Պաւլոսի գրոց նկատմամբ՝
նման դասաւորութիւն գործածուած կը գտա-
նենք ուրիշ մի քանի գրչագրաց մէջ: Իրենց
հուռթեամբն անուանի շորս գրչագրաց մէջ՝
Հերքայեցոց թուղթն յետագա է քան զայլու-
այ ինքնի ի վաստիկանանն, սինայեան, ա-
ղեսանդրեանն և եփեմեանն: Նոյն կը տես-
նենք նաև Հայկական աստուածաշնչնէ գրաց՝
ըստ ձեւագրաց եղած տպագրութեանց մէջ,
առանց ուղղագրելու պահանջման մք:

Վկրիքներ ի Ներածութեանն (Հատ. Ա.
73) կը յիշատակէ թէ կը գտնուին այնպիսի
գրչագրեր, յոր Յայտնութիւնն յառաջադաս
է առ Եպիսկոպոսութիւնների մէջ:

* 一

Խնդիր կ'ելք թէ յիշեալ կրկին հատուածք
բանց որ ի և դրազգին և ի հայ թարգմանու-
թեան Պատղուի թղթոց՝ արդեօք Եւթաղի՞
են ։ Հաւանական պատասխանը պէտք է հաս-
տառական ըլլայ. զի թէ և դրազգին և թէ
ի հայական թարգմանութեան Եւթաղի յա-
սարանին անմիջապէս ետքը դրուած են։
Բայց ուրիշները կ'ենթադրեն թէ այդ գնա-
հատելի Եւթարգութեանց որովէ կը զգուշա-
ցուի տալ յանօթ գիրը առանց յառաջադրյան
ընտիր օրինակ մը ձեռք ձերելու, Եւթաղ հե-
ղինակ չէ, այլ ընդորինակող եւեթ պամփիւ-
լեան բնազգին. ու հաւանականամբ այն
յիստն Գառտուական դրազգիր աստուածա-
տընչ զրոց զօրս Եւսերիսու պատրաստեց
կոստանդինանոս կայսեր Համար, ընդօրինա-
կուած ու յետոյ սրբազուած էին Պամփիւ-
լեայ վկայի մատենադարանին մէջ գտնուած
դրազգին վրայ. և զոր հաւատարմացնել
կը թուի սինայեան զրազգին նոր կոտակա-
րաննաց դրաց գառագութեան միաբանու-
թիւնը բրդանական մուտքոնի 19, 730 թուա-
նիշ զրչագրին հետ, որով միանգամբն կը
յայտնուի թէ այն հատուածն ալ որով կը
զրազգինք Եւթաղի արտադրութիւնն է.

Մեզ կը թուի թէ այս կէտը դժուարու, թիւն շիվեցցներ, Հատկեալ բաղդատութիւնը Ա գրչազրին մէջ զանուած հատուածին ընդ անվիճելիք գրութեանց Երթաղի, հրատարակելոց նախ ի Զաքայնի իրաւացւու և ապա կը լիկին տապահելոց յութուն և կին գերորդ Հատորի յոյն Հայրապետութեան Մինեի, անտարակուտելի կերպով կը հաստատէ թէ նոյն հատուած կը Երթաղի պատկանի, Երթ կուգէն ալ քանի մը միայնութիւն մէջ բերինք

Μη . Η . ηρ . ἔγραφα καὶ ἔστεμην κατὰ δύναμιν στειχηρὸν τόδε τὸ τεῦχος Παύλου τοῦ ἀπόστολου πρὸς Ἑγγραφίμον καὶ ευκατάλημπτον ἀνάγγωσιν.

Ζεύς (Ψεύτη, Ζευγαρφία. Βιονίων. Καπ. 85. έξι. 634). Ιερόν, θεού τε καὶ τρίτης θεού Φιλέων πεπειρησθεῖσα. Ξεναγχος ἐμοὶ γε τὴν τε τῶν πράξεων βιβλὸν δίδω καὶ καθολικῶν ἐπιστολῶν ἀναγνῶνατε κατὰ προσφόραν, καὶ πις ἀνακεφαλαιώσασθαι, καὶ διελέντε τούτων ἑκαστῆς τὸν νοῦν λεπτομερῶς, προσέταξες, ἀδελφὲ! Ἀθανάσιε προσφιλέστατε, καὶ τοῦτο ἀδύχως ἔγὼ, καὶ προθύμως πεποιηκώς, στοιχηδὸν τοι συνθεῖς τούτων τὸ θέρος, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ συμμετρίαν, πρὸς εἴσημον ἀνάγνωσιν, διεπεμψάμην ἐν βραχεῖ τὰ ἔκαστα σοι καὶ κατ' ἀκολουθίαν εκθέμενος διγοστήν ἀνακεφαλαιώσιν, κ. τ. λ.

Τιμαρδέωντα δὲ οὐκανθρώπων καὶ αἰγαλούσιων θεοῦ
προστάτην — (Πλάτων, Κατ. 85, σ. 708). καθ'
έκαστην δὲ σύντομως ἐπιστολὴν ἐν τοῖς ἔξης
προτάξιοι μεν τὴν τῶν κεφαλαίων ἔκθεσιν, ἐν
τῶν συφωτάτων τινί καὶ φιλοχρήστω πατέρων
τῶν ήμων πεπονημένην' οὐ μην ἀλλὰ καὶ
τῇ τῶν ἀναγνώσεων ἀκριβεστάτην τομῆν κ.
τ. λ.

Τῷαρδέωντι ή δημοσίῳ σύνθετρονιαδόπη, ταχι-
νως, οὐκαντιθέωντας (αυτοῖςκαν διαγέγρα-
ψαν μὲν τὸ βροτοποιό) προτείνει τὸν αἰτι-
ζούσαν θυλαγόθεον, τὸν εὔνθετον ποιεῖ (Τύποι, 85
τμ. 720) αὐτῷκα. διειλον τάς ἀναγνώσεις
καὶ ἐστίχια πάσαν τὴν ἀποστολικὴν βίβλον
ἀκριβῶς κατὰ πεντήκοντα στίχους καὶ τὰ
κεφάλαια ἐκαστῆς ἀναγνώσεως παρέθηκα καὶ
τὰς ἐν αὐτῇ φερομένας μαρτυρίας ἔτι δὲ καὶ
ὅπους στέψονται ἀνάγνωσις τινανάντιον. Ε-

Η φρυγαρψή μήτης ζωποικωδής δ' αὐτή, τὸν καθ' ἡμᾶς ἀδελφὸν παρὸν ἀπάντων τὸλμης συγγνώμην αἰτῶ. εὐχὴν τῇ ὑπὲρ ἐμῶν. τὴν σύμπειροφόρὸν κομίζουμενος. Ζεῦς. ζευσικεῖων ζωποιαθῆμεν θεόν (Περὶ οὐρανοῦ, 85, ή 630) πρὶν επιχειρεῖν ψηφικῶν ψηφικῶν απωβεῖτο. συγγνώμην γε τὸ πλείστην αἰτῶν ἐπὶ ἀμφοτέροις, τὸλμης δμοῦς καὶ προστετέας τῆς ἐμῆς, ἀπάντως τε ἐικότως κοινῇ καθικετεύων ἀδελφούς τε καὶ πατέρας, μετ' ἀγαπῆς αὐταῖς ἐντυγχάνειν, τῶν τε ἐμῶν ἀμαρτημάτων τε καὶ σφαλμάτων, τῶν δὲς ἀπειράς, ἀμνημονεύειν, διορθοῦσθαι δέ μοι μαλῶν ἀδελφικῶς κατὰ σύμπειροφόρὸν τούτων τὰ ἔκαστα.

Նոյնակս (Մինե, 85, և 652), ի սկիզբն
բաժանմանց գլխոց առաքելական պրակաց.
էն պատέրան հմեւն ուն ծնածունեան ուն տրծ-
ուուն ուն ուն առաքելական պրակաց.
մետքնաւ ուն ուն քառական պրակաց.
Հայ թարգմանութեան նախնեան. « ի հարցն
ուն ի փարապատուաց զօրինակն և զպամանն
ընկալեալ և շահեալ, ձեռն ի գործ արկա-
նեակ նիագորիթեամբ՝ զիսակարգութեանս »
և այս :

Τιμράδην (Περὶ, 85, ἡ 665) ἡ γα-
τωλαριανὴ θεοτικότης καθηπήκεται πλήθης.
Ἐφ' οἷς οὐκ ἔγαγε τολμῶ συγγνώμην αἰτῶ
νέμεται... ἀδελφέ 'Αθνάνας τιμώντας...
ἔγινε δὲ τοι στιχηδὸν τὰς καθολικὰς καθ'
ἔπιστολὰς ἀναγνώσουμε, τὴν τῶν κεφα-
λικῶν ἔκθεσιν ἅμα καὶ θείων μαρτυρίων με-
τριῶν ἐνθένδε ποιούμενος.

(Նոյն ի հայ թարգմանութեան. «Քաջ պիտին զանեն տաղանապ . . . թըբայր պատուական Աթանասիւ . . . տուն առ տուն կարգան զկաթողիկեայ թուղթմն ընթեցեալ և զգինակարգութիւնն, միանդամայն և զաւ-

տուածեղէն վկայութիւնսն, ըստ իմում տկարութեանս կարգեցից ։

Λιμνωτικού θερέτρου ή Η πρωσαρθρή. Αντεβλήθη δέ η βιβλίος πρός τὸ ἐν Καισαρείᾳ ἀντιγραφον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀγίου Παύλου χειρὶ γεγραμμένον αὐτοῦ. Ζεῦ. Ιερωμόνιον καπιτόλιον της Λαζαρέττας στην Αγία Σοφία της Κωνσταντινούπολης.

έλου τος Παυμφίλου. Ήτον ότι ανθρώποι θεωρούν
χρήσιμοι οι ήρωες που σώζουν την πόλη, η οποία είναι
καταστραφέα. Η μάχη της Αθηναϊκής είναι η μάχη της
πόλης της Αθηναϊκής. Η μάχη της Αθηναϊκής είναι
η μάχη της Αθηναϊκής. Η μάχη της Αθηναϊκής είναι
η μάχη της Αθηναϊκής.

(Հարայորենի)

ЗАПОВІДНІ ОБ'ЄКТИ

ԱՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ. — « Կրթութիւնը օրորցէն պարտի մկանի » : — « Քեղիմակ իշխանութիւն Ս. Ռուսաօվ, — Թարգմանեց զայլ դիերենէ Վարդապետ Գ. Մովսեսիանը . — Կ. Պոլիս, Տարագորութիւն 8. Մատթէոսեան. 1894.

կայն, ըստ ազգարարութեան լատին Քերթողին, պէտք է պահել « յամենայնի շափև կ կը լու ». վարզին վրաց հիմնալու միջոց՝ պէտք չէ փոշերը զանց ընել : Այդ փոշերը մաքրելն ահա պատիհարակութեան պաշտօնն

ինչպէս ծաղիկն՝ բնութեան մէջ, մերթ զեփիւու մը կը զգուի կը փայփայուի, և մերթ խորշականար կը խամրի և տաստիկ հույս մը կը թօթափի. այսկէն ալ մանուկն, մարդկութեան ծաղիկն, ունեցեր է և ունի տակաւին իւր զգուղղները և իւր հարուածողները. մերթ, ունանց զրյին ներքեւ, կը ներկայանայ իրը հրեշտակ, և զիթէ հոմանիշ է բարի և անմեղ բատերուն. և մերթ, այլց զրյին ներքեւ, վայրագ, յարասիրտ, անձնասեր մակղիբներով կը ներկայանայ: Ջի մինչդեռ գերթողց կ'երգեն միայն խարտեաց մազերը, անուշ ժպիտը, թուփ կամ կապոյս այսուներդ այն փորբիկ է ակաց, որոնք ընդհանուր մարդկութեան սիրոյ առարկայի են. ընդհակառակն, բարյագէտք կամ հոգիխօսք, անոնց սրտին խորը թափանցելով այն տեղ բանեալ կը գտնեն չարութեան և ո՛ և է կրից սերմերը, սրոնք յունենալոր տակաւին նիւթական ուժ, իմացականութեան զարգացումն և գործելու ազատաթիւն, մեղանելու առիթներէ հեռու կը մնան: Սա

սէն ո՞ւ կ է տանիքան բայսեր, և յարատել
ջանիւր պիտի յանդողի այն անհարթ պատե-
նէն հանել բարեկիրթ և ուսեալ մարզը,
ինչպէս բժոժէն կ'ենէն թիթեռնիկն : Բայց
եթէ պակիս այդ գաստիքակիրութիւնն , և
կամ ուղիղ սկզբամբ չի արուի, այն ատեն
հասակին հետ կը մեծնան նաև կրցերն և
ամենայն մնալիքեանց բոլողներն , որոնք ըն-
տանեաց և ընկերութեան քայլայուելու պատ-
ճառ կ'ըլլան . ուստի կրնայ իրաւամբ ըստիկ
մանկան համար, թէ « կայ ի զօրումն և ի
կանգնումն » մարդկութեան , ըստ առած կըր-
թութեան և սկզբանց. ապա որպիսի՛ մեծ
պատասխանատութիւն ունին ծնողց և զա-
տիքարակ բովանդակ մարդկութեան առջև :
Սակայն « ըրբան խոցնափափը մի է այն ճա-
նապարհն , որ պիտի հասցունէ մանուկը կըր-
թութեան տաճարին մէջ . ո'րչափ սակագ են
որք ձեռնատու կ'ըլլան հարթելու այդ զժուա-
րին ուղին . մանաւանդ թէ ո'րչափ բարձմա-
թիւ են անոնք, որք - թերևս յանգէտո-
կը բազմացնեն և կը մեծցնեն այդ արգել-